

ΜΙΓΥΜΝΗ πετάχθηκεν από την κλίνη της. Διέτρεξεν ώσάν τρελλή τὸ μεταξύ τῆς ἐξωθύρας καὶ τοῦ δωματίου τῆς διάστημα νὰ τὸν προ-
ρῥάσῃ. "Ὁχι νὰ τὸν στα-
ματήσῃ. Μόνον νὰ τὸν κυτ-
τάξῃ μιὰ στο φῶς τοῦ φα-

ναριού, ποῦ ἦτο ἐξ' ἀπὸ τὴν θύραν των, νὰ ἰδῇ τὴν ἐκφρασιν τῆς φυσιογνωμίας του.

"Ἐτρεξε μὲ λυτὰ μαλλιά, μὲ μόνον τὸ λευ-
κὸν τῆς ὑποκάμισον, μὲ γυμνὰ πόδια πάνω εἰς τὰ μάρμαρα. Ὁρμησε στὸ γραφεῖόν του ποῦ ἐμε-
σιλαβούσε μεταξύ τοῦ δρόμου καὶ τοῦ δωματίου τῆς, μὰ ἐκεῖ... τῆς ἔκοψαν τὰ γόνατα, τὸ θάρος καὶ τὴν δύναμιν τὰ σφιχτοσφαιλισμένα ἐξώφυλλα τῶν παραθύρων.

"Ἄν ἄνοιγε, θὰ ἤκουαν καὶ ἄλλοι. Καὶ αὐτὸ δὲν τῷ θελε.

Καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς μαύ-
ρης ἐξωθύρας, πεσμένη μὲ τὸ πρόσωπο στὸ πά-
τωμα. Τὰ δάκρυα τῆς ἔβρεχαν πολὺ περισσότε-
ρον τὴν ἄμωρη ψυχὴ τῆς ἢ τὸ πρόσωπον...

Τὴν ἐπνιγεν ὁ πόνος τῆς φρικτῆς ἀπο-
κλύψεως: Καρδιά δὲν εἶχεν ὁ σκληρὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ποῦ τὴν περιφρονούσεν, ἀφοῦ προηγήτερα τὴν εἶχε πείσει ἀγία τὴν ἄπειρη ἀγάπῃ του νὰ παραιτήσῃ σπῖτι καὶ οἰκογένεια καὶ φίλους καὶ ὄνειρα καὶ πόθους, καὶ νὰ συνδεθῇ μαζὶ του, μὲ τὴν βεβαιό-
τητα πῶς θ' ἀνοιωθε καὶ αὐτὸς τὸν ἔρωτά της ἀφοῦ ἐκείνη ἐθυσιάσε γι' αὐτὸν ὁλόκληρον τὴ μέλλον τῆς.

Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἔφευγε τὴν ὥρα ἐ-
κκίνησιν ἀπὸ τὸ πλῆθος μὲ τὴν μεγαλει-
τητα ἀπάθειαν καὶ ἀδιαφορίαν καὶ οὔτε καὶ ἐκχέπτετο ὅτι δηλητηριάζει ἔτσι ἕνα πλά-
σμα, πῶς γεννᾷ μιὰ ἀγανάκτησιν ἀγρίαν, ὅτι σκιάπτει λάκκο δυστυχίας μιᾶς ζωῆς.

Τί πρὸς αὐτόν;

Ἀρκεῖ ἡ κοινωνία ποῦ ὑποβαστάζει τὸ
μεγάλον δράμα καὶ τὰς πράξεις του, τιμῶσα
τούς εὐτολυμότερους ἥρωας.

Ποιὸς ἔρει τὴν στιγμὴν αὐτὴν πῶς θὰ
γέλῃ ἀπ' ὅλους δυνατώτερα τῆς ὁμορφῆς
του συντροφικῆς, ἐξαιρῶν τὸ κατόρθωμά του!

Τίς οἶδε πῶσα κολαφίσματα γενναῖα καὶ
ὕψωσης ὤμων περιφρονητικαὶ καὶ πλατεῖς
χειλέων γέλωτες ἀντηχοῦν εἰς βάρος τῆς
στῆν μπιραρία...

— Τὴν ξεφορτώθηκα! Ἀπλούστατα! ...

— Περαιστικό κακό... Ἄλλη καλλι-

τερη... τοῦ εὐχόνται οἱ ὅμοιοί του. Καὶ
ἡ εὐωχία κορυφούται, καὶ οἱ ἀστεῖσμοι διπλα-
σιάζονται, καὶ οἱ ὑπαινιγμοὶ ὁμοίων γεγονότων
καὶ ἐπεισοδίων μὲς ὅτῃν αἰθούσαν διασταυ-
ροῦνται ἀφελέστατα...

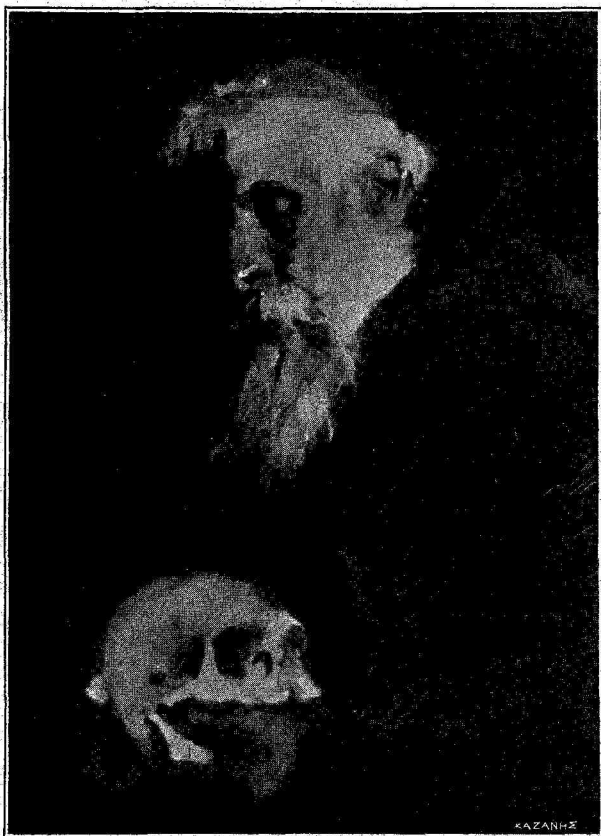
Τίποτε τὸ ἔκτροπον. Κοινωνικὴ καὶ αὐτὸ συν-
θήκη. Ποιὸς τὸ ἐχαρκτήρισεν ἀδίκημα; Ἄν
δὲν θὰ ἦνε βλάξ, θὰ ἦναι ἀφρευκτα τρελλός!

Στὰς δωδεκα θὰ ἐπιστρέψῃ ἴσως εἰς τὸ σπῖτι,
σιγοτραγουδῶν τὸ εὐμορφὴ τῆς ἐποχῆς τραγοῦδι·
θὰ πάγῃ κατ' εὐθείαν στὸ κρεβάτι του, δίχως
ἐνόχλησιν. Ἐνῶ στὸ ἄλλο πάτωμα ὁ ἀργοκινή-
ται ἕνα σῶμα καταγῆς ὡς πτώμα...

Πλησιάζει μεσονύκτιον· μὰ ἐκείνη οὔτε σκέ-
πτεται νὰ κοιμηθῇ. Ἄν εἶχε ὀλίγο δηλητηρίου
σωματικό, θὰ σταματοῦσε τοῦ ἀγρίου ἡθικοῦ
δηλητηρίου τὴν ἐνέργειαν.

Πικρογέλῃ ὥσθ ἀντικρύζει κάθε ἀντικείμενον
κομψὸ ἢ χρήσιμον, ποῦ ἐμάζευσεν ἐκεῖνος γύρω
τῆς...

Τί τῷ θελε;

Σ. Βικάτου.

Ματαιούτης.